

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΑΝΤΕΛΟΥ

Τόπος Καταγωγής: **Μοναστηράκι**, οικισμός Τσουρέκι (υψόμετρο 507μ)
Δήμος Οιχαλίας, (πρώην Δήμου Ανδανίας)
Τ.Δ. Διαβολιτσίου, Επαρχία Μεσσηνίας
Περιφέρεια Πελοποννήσου

Το επίθετο **ΜΑΝΤΕΛ(Λ)ΟΣ** είναι τοπωνύμιο.

Το τοπωνύμιο αφορά στην πόλη **Mandello del Lario** που βρίσκεται στην Βόρεια Ιταλία, στην περιοχή της Λομβαρδίας και συγκεκριμένα βρίσκεται στην ευρύτερη περιοχή της λίμνης COMO, στη ριβιέρα της λίμνης Lecco. Σήμερα το Mandello del Lario είναι η πόλη του Moto Guzzi (παγκοσμίου φήμης βιοτεχνία χειροποίητης μοτοσυκλέτας).

Πανοραμική φωτογραφία από το Mandello del Lario της Ιταλίας

Ως όνομα πόλης (χωριού) η ετυμολογία προέρχεται από την κέλτικη διάλεκτο και σημαίνει:

Mean = πέτρα και (+) **Teilu** = οικογένεια, πληθυσμός

Δηλαδή είναι αυτός (οί) που ζουν σε πετρώδη περιοχή. Ετυμολογικά, πάλι με κέλτικη προέλευση προέρχεται και η λέξη **Mantel** = gran που σημαίνει επίσης = πέτρα ή υψηλό σκόπελο.

Παραθέτω για ερευνητικούς λόγους και κάποιες ακόμη ετυμολογικές εκδοχές της ιστορικής ακολουθίας του ονόματος.

Το όνομα αυτό, άνηκε σε αριστοκρατική ρωμαϊκή οικογένεια (**Mandella**) της φυλής των Εουφεντίνα (Eufentina) που ζούσε 48 km από τη Ρώμη (προάστιο της Ρώμης) και εν συνεχεία δόθηκε ως όνομα στην περιοχή της επαρχίας Κόμο.

Υπάρχει και η εκδοχή να προέρχεται από το μικρό όνομα Amandello (Amandus “amabile” που σημαίνει αξιαγάπητος, χαριτωμένος, με την προσθήκη της κατάληξης –ellu με αξία υποκοριστικού). Η βάση **mand – του επιθέτου βρίσκει αχανείς και απέραντες αντιστοιχίες. Μία πιο αφηρημένη εκδοχή είναι η σύνδεση του ονόματος με έναν όρο προ –ευρωπαϊκό που σημαίνει βουνό, όρος: “Monte-“.

Το επίθετο Μαντέλλος ως Mandello, έχει σαφή Ιταλική προέλευση αφού μέχρι και σήμερα ανήκει σε 1654 (φαμίλιες) οικογένειες, που ζουν στην ευρύτερη περιοχή της Monza του Μιλάνου, της επαρχίας του Κόμο και της Ρώμης.

Το επίθετο του Αφρικανού ηγέτη Νέλσον Μαντέλλα, δόθηκε στην οικογένειά του στα τέλη του 18^{ου} αιώνα όπως τότε συνήθιζαν να δίνουν στους Αφρικανούς, ονόματα μεγάλων ευρωπαϊκών οικογενειών, κατά την περίοδο της αποικιοκρατίας, προκειμένου να είναι πιο εύηχα στους βρετανούς αποικιοκράτες.

Σημειώνω επίσης ότι το επίθετό μας γράφεται ορθογραφικώς και ετυμολογικώς (όπως προκύπτει από την έρευνά μου) με δύο Λ τόσο στα Ελληνικά όσο και στα Λατινικά. Στα Ελληνικά τα ονόματα εις -έλλος γράφονται με δύο Λ. Ωστόσο, λόγω οικονομίας, με την πάροδο των ετών, διατηρήθηκε η γραφή, σε πολλές οικογένειες με ένα Λ. Επίσης ο ένρινος δίφθογκος NT που βρίσκεται μεταξύ δύο φωνηέντων, στο επίθετό μας, Μα-NT-έλλος, ορθώς γράφεται ως ND στα λατινικά αφού αποτυπώνει την σωστή προφορά του διφθόγκου. Ωστόσο εμφανίζεται και με την πιστή απόδοση σε NT.

Ιστορικά στοιχεία που επιβεβαιώνουν την καταγωγή και την ετυμολογία.

Η πόλη Mandello και γενικότερα η περιοχή Mandell-ese, ήδη από την εποχή του σιδήρου, δηλαδή τον 7^ο αιώνα μ.Χ. εμφανίζεται σε αρχαιολογικές έρευνες να έχει κατακτηθεί από την επιδρομή των Κελτών. Αξίζει να σημειωθεί ότι είναι μια ιδιαίτερως πλούσια επαρχία. Η παρουσία των Κελτών στην περιοχή δικαιολογεί την ετυμολογία του ονόματος της περιοχής, όπως ανέφερα προηγουμένως. Στο σημείο αυτό και σε συνέχεια της επίσκεψής μου το 2007 στην περιοχή, παραθέτω τη δική μου μαρτυρία για τη γεωγραφία της περιοχής. Όντως λοιπόν εκεί βρίσκονται απόκρημνοι βράχοι οι οποίοι καταλήγουν στη λίμνη. Η περιοχή στην οποία γεννήθηκε η κωμόπολη, απέκτησε αυτή τη μορφή κατά τη διάρκεια των χιλιετιών, από έναν χείμαρρο στα νερά του οποίου κατέβαιναν προς την κοιλάδα, τεράστιες ποσότητες βράχων, βότσαλων και πετρών. Με αυτό τον τρόπο δημιουργήθηκε ο πέτρινος κώνος ο οποίος κατοικήθηκε.

Μετά τη επικράτηση των Ρωμαίων έναντι των Κελτών, υπογράφηκε μια συνθήκη ειρήνης Pagus Romano (ή Pagus Mandelli όπως λέγεται) από τον Ρωμαίο Marco Claudio Marcello. Τότε λοιπόν, γύρω στα 600μ.Χ. θεωρείται ότι ήρθε από τη Ρώμη η αριστοκρατική οικογένεια των Mandello και όπως συνηθίζονταν τότε, το όνομα της οικογένειας των κόντηδων Μαντέλων, δόθηκε στην περιοχή. Στην ουσία πρόκειται για οικογένεια φεουδαρχών και η συγκεκριμένη κωμόπολη αποτέλεσε φέουδο του Μιλάνο.

Ανάμεσα στο 568 μ.Χ. και 774 μ.Χ., την εποχή των Λονγκομπάρντι (Longobardi) βρίσκουμε την πρώτη γραπτή αναφορά για την περιοχή Mandello. Το 769 μ.Χ. εμφανίζεται ως κοινότητα, για πρώτη φορά, στην εθνική τοπογραφία της Ιταλίας.

Το 1117 μ.Χ. ξεσπά ο πόλεμος μεταξύ του Μιλάνου και του Κόμο ο οποίος διήρκησε δέκα χρόνια. Τότε το Mandello λεηλατήθηκε και κάηκε. Οι Μαντελαίοι (Mandellesi), τάχθηκαν υπέρ του Κόμο. Στα έτη 1154-1158μ.Χ. το Mandello περνά στην επαρχία του Κόμο.

Ας κρατήσουμε λοιπόν την συγκεκριμένη χρονολογική περίοδο των αρχών του 11^{ου} αιώνα μ.Χ. η οποία συνδέεται, όπως θα δούμε στην συνέχεια της έρευνας, τόσο με την Βενετοκρατία στην Πελοπόννησο όσο και με την ίδρυση του Μελιγαλά ως ευρύτερη περιοχή καταγωγής και εγκαθίδρυσης της οικογένειας Μαντέλου.

Σύμφωνα με την έρευνα που πραγματοποίησα, θεωρώ την πιθανότερη χρονολογική περίοδο μετακίνησης των οικογενειών από το Mandello της Βόρειας Ιταλίας στην Δυτική Ελλάδα τις αρχές του 11^{ου} αιώνα μ.Χ.

Η Μετακίνηση πραγματοποιήθηκε διατηρώντας ως επίθετο, τον τόπο καταγωγής τους, για αυτό και το επίθετό μας, θεωρείται τοπωνύμιο.

Η μετακίνηση του πληθυσμού στην Δυτική Ελλάδα παρουσιάζει εντυπωσιακή συνοχή αφού ακόμη και σήμερα, στους τηλεφωνικούς καταλόγους, δεν υπάρχει διασπορά στην υπόλοιπη Ελλάδα. Οι περιοχές με τον μεγαλύτερο αριθμό οικογενειών Μαντέλου, είναι οι νομοί: Ιωαννίνων, Μεσσηνίας, Αιτωλοακαρνανίας, Φθιώτιδος, Αρκαδίας, Άρτης και τελευταία Αττικής. Παρακάτω θα δούμε την συνέχεια του ονόματος στην Πελοπόννησο που μας ενδιαφέρει, λόγω καταγωγής της δικής μας οικογένειας.

Φραγκοκρατία, Βενετοκρατία και Βυζάντιο στην Πελοπόννησο.

Από το 1150μ.Χ. έως το 1207μ.Χ. η Δυτική και Νότια Πελοπόννησος έχει καταληφθεί πλήρως από τους Φράγκους. Το 1204μ.Χ., η πολιτική ιστορία της Πελοποννήσου μεταβλήθηκε ριζικά αφού οι Φράγκοι Σταυροφόροι, με την Δ' Σταυροφορία, καταλαμβάνουν την Κωνσταντινούπολη. Οι Φράγκοι λοιπόν με συνθήκη, χώρισαν την Πελοπόννησο με τους Βενετούς και εγκαθιδρύουν στην Πελοπόννησο ένα φεουδαρχικού τύπου καθεστώς το **Πριγκιπάτο της Αχαΐας (ή Μορέως)**. Τότε λοιπόν ξεκινά μια μακρά ιστορία της Βενετίας με τον Μοριά που χρονολογείται από το 1203-1204) από τον απόηχο της Δ' Σταυροφορίας, όταν οι Βενετοί απέκτησαν τον έλεγχο των παράκτιων φρουριών της Μεθώνης και Κορώνης του Ναυπλίου και του Άργους. Οι κτήσεις αυτές των Βενετών διατηρήθηκαν ακόμη και μετά την κατάκτηση τους από τους Οθωμανική Αυτοκρατορία το 1460 μ.Χ. και χάθηκαν σταδιακά κατά τους Α', Β' και Γ' Βενετό-Οθωμανικούς πολέμους.

Το 1205μ.Χ. το Πριγκιπάτο της Αχαΐας (ή Μορέως), με την δυναστεία των Βιλεαρδουίνων και χωρίστηκε σε 12 βαρωνίες. **Μία εξ αυτών ήταν η Βαρωνία της Καρύταινας που περιελάμβανε της περιοχές Λεονταρίου, (ΝΑ Αρκαδίας και ΒΑ Μεσσηνίας)**. Σημειώνω ότι το **Διαβολίτσι** φαίνεται (σε καταλόγους φόρο-εισπρακτικούς της εποχής) να άνηκε στην Βαρωνία της Καρύταινας, ήδη από το 1461μ.Χ. Αυτό μας ενδιαφέρει εφόσον το Διαβολίτσι είναι από τις περιοχές που βρίσκεται η δική μας οικογένεια, μέχρι και σήμερα.

Εδώ ας σημειώσουμε επίσης, ότι άλλη μία περιοχή «οικογενειακού» ενδιαφέροντος, ο **Μελιγαλάς** Μεσσηνίας (Meli -Gala, Meligala) μάλλον οικοδομήθηκε μεταξύ του 1045μ.Χ.-1100μ.Χ. και αναπτύχθηκε κυρίως το Μεσαίωνα. Στα χρόνια των Φράγκων και των Βενετών (Ενετών) αλλά και των Τούρκων ήταν σημαντικό κέντρο διακίνησης των προϊόντων της πεδιάδας της Μεσσηνίας.

Την ίδια περίπου χρονολογική περίοδο, δηλαδή τον 9^ο και 10^ο αιώνα μ.Χ. φαίνεται να μόνασε σε ανδρικό ορθόδοξο μοναστήρι η Οσιομάρτυς Θεοδώρα, η Πελοποννησία. Το μοναστήρι που μόνασε η Οσιομάρτυς, ήταν στο χωριό Μοναστηράκιον (το χωριό καταγωγής του παππού μας, Ανδρέα Μαντέλου γεννηθείς το 1908). Ερείπια του μοναστηριού που ήταν αφιερωμένο στην Παναγία, υπάρχουν ακόμη και σήμερα στο άνω τμήμα του χωριού. Ο ναΐσκος της Αγίας Θεοδώρας με το 17 δέντρα στη σκεπή, στις πηγές του Χάραδρου ποταμού (παραπόταμος του Πάμισσου) βρίσκεται στο Βάστα Αρκαδίας, κοντά στο Ίσαρη.

Η εκκλησία της Παναγίας στο Μοναστηράκι. Εορτάζει στις 23 Αυγούστου. Στο επάνω μέρος φαίνεται ένα από τα ανακατασκευασμένα κελιά του παλαιού Μοναστηριού

Το Λεοντάρι (σημερινής Αρκαδίας) δημιουργήθηκε από τους Φράγκους γύρω στα 1205μ.Χ.. Μετά τη Μάχη της Πελαγονίας 1259μ.Χ. και το τέλος της δυναστείας των Βιλαρδουίνων, η δύναμη των Φράγκων στην Πελοπόννησο άρχισε να κλονίζεται και να χάνουν εδάφη μέχρι το 1300μ.Χ. που το Λεοντάρι και άρα και το **Διαβολίτσι** περνάει στη δικαιοδοσία του Δεσποτάτου του Μοριά, με έδρα το Μυστρά.

Μετά το 1430μ.Χ. οι Βυζαντινοί εξεδίωξαν τους Φράγκους από την Πελοπόννησο και οι μόνοι που διατήρησαν τις κτήσεις τους, τότε ήταν οι Βενετοί με τους οποίους οι Βυζαντινοί διατηρούσαν καλές σχέσεις. Το 1460μ.Χ. οι Τούρκοι του Μωάμεθ του Β' του Πορθητή κατέλαβαν το Βυζαντινό τμήμα της Πελοποννήσου, ενώ οι Βενετικές κτήσεις διατηρήθηκαν για μερικές ακόμη δεκαετίες.

Η διοικητική διαίρεση του δεσποτάτου του Μοριά από τους Βενετούς το 1688 μ.Χ. είχε χωρίσει τον Μοριά σε 4 επαρχίες. Μια εξ αυτών είναι η **Επαρχία της Μεσσηνίας** με πρωτεύουσα το Ναυαρίνο και τα τερριτόρια της Μεθώνης,

Κορώνης, Ανδρούσας, Καλαμάτας, **Λεονταρίου (όπου άνηκε το Διαβολίτσι)**, Καρύταινας, **Φαναρίου (όπου άνηκε το Ίσαρη)**, Κυπαρισσίας και Ναυαρίνου.

Το Βασίλειο του Μορέως (ή του Μοριά) στα Ιταλικά: **Regno di Morea**, ήταν το επίσημο όνομα που έδινε η Βενετία στην Πελοπόννησο μεταξύ του 1688μ.Χ.-1715μ.Χ..

Από την ίδρυση του Ελληνικού Κράτους μέχρι σήμερα.

Η πρώτη σύσταση του Ελληνικού κράτους έγινε το 1833. Ο Νομός Μεσσηνίας, συστάθηκε με Βασιλικό Διάταγμα στις 3/4/1833 και η αρχική πρωτεύουσα ήταν η Αρκαδιά, σημερινή Κυπαρισσία. Το 1911 ο νομός Μεσσηνίας διέθετε 5 Επαρχίες. Μία εξ αυτών είναι η επαρχία Μεσσήνης, με πρωτεύουσα τη Μεσσήνη. Η επαρχία Μεσσηνίας διέθετε και το Δήμο Ανδανίας με έδρα το Διαβολίτσι και το Δήμο Οιχαλίας με έδρα το Μελιγαλά.

Στην Επαρχία της Γορτυνίας στην Αρκαδία και μόνο στο Δήμο Λαγκαδίων, εμφανίζεται το επίθετό μας στους εκλογικούς καταλόγους του 18729 (μόνο άνδρες). Συγκεκριμένα εμφανίζεται το επίθετο Μαντέλος και το ομόηχο επίθετο Μανδέλος. Σε επίσκεψή μου στα Λαγκάδια, στο Μνημείο Ηρώων αναφέρεται το επίθετο Μανδέλος. Σε συνέχεια της έρευνας, δεν υπάρχει συνέχεια του ονόματος στην περιοχή. Στην Τρίπολη Αρκαδίας υπάρχει το συγκεκριμένο επίθετο. Η συντριπτική όμως πλειοψηφία των συγγενικών οικογενειών βρίσκονται στο Νομό Μεσσηνίας, από την Άνω Μέλπεια μέχρι και την Καλαμάτα. Να σημειώσουμε εδώ ότι το όνομα της οικογένειας βρίσκεται επίσης στα χωριά της Κάτω Μέλπειας (Γαράντζα).

Καταγωγή της δικής μας οικογένειας.

Ο παππούς Ανδρέας Μαντέλλος του Χρήστου (Χριστόφικου) κατάγεται από τον οικισμό Τσουρέκι του Μοναστηρακίου. Το Μοναστηράκιον είναι ένα μικρό χωριό του πρώην Δήμου Ανδανίας κοντά στο Διαβολίτσι και τώρα ανήκει στο Δήμο Οιχαλίας. Στη απογραφή του 2011 είχε 23 κατοίκους. Το Τσουρέκι είναι μια κατάφυτη πλαγιά, στην ΝΑ πλευρά του «Τετράκιου» όρους (Τετράζι), στο οποίο μένουν μόνο Μαντελλαίοι! Βρίσκεται στα σύνορα με τον νομό Αρκαδίας. Στο Μοναστηράκι Μεσσηνίας, στις 23 Αυγούστου, εορτάζεται η εκκλησία που υπάρχει εκεί, της Παναγίας, (στα ερείπια του μοναστηριού που μόνασε η Αγία Θεοδώρα), με ένα αυθεντικό παραδοσιακό πανηγύρι.

Φωτογραφία από τον οικισμό Τσουρέκι στο Μοναστηράκι Μεσσηνίας

Ο Ανδρέας, ήταν ο μικρότερος γιός του Χριστόφилου (από συντομία έγινε Χρήστος) Μαντέλλου και της Ελένη Χρόνη (με συγγενείς στο Ίσαρη). Τα αδέρφια του ήταν η Παναγιώτα Μαντέλλου (η μεγαλύτερη αδελφή) και ο Σωτήρης Μαντέλλος. Η μητέρα του παππού, η Ελένη, πέθανε νέα και ο παππούς μεγάλωσε στο Ίσαρη, σε συγγενείς της οικογένειας Χρόνη. Ο παππούς Ανδρέας γνωρίζει με συνοικέσιο τη γιαγιά και παντρεύονται στην Αθήνα, στο πατρικό μας σπίτι, το οποίο το πήρε προίκα από τον αδελφό της Γιώργο. Η γιαγιά Βάσω και ο παππούς Ανδρέας απέκτησαν ένα γιό τον Κώστα Μαντέλλο. Ο Κώστας έκανε τρία παιδιά, τη Βασιλική, τη Μαριέττα και τον Ανδρέα Μαντέλο.

Προφορική παράδοση της οικογένειας και προσωπική επίσκεψη – ταξίδια στο Mandello del Iario της Ιταλίας, στη Lyon της Γαλλίας στη Γαλλική ριβιέρα και τη Νότια Αφρική .

Γεννημένη και μεγαλωμένη στο αστικό περιβάλλον της πρωτεύουσας, χωρίς να έχω εικόνες χωριού (σε αντίθεση με άλλα παιδιά της γενιάς μου, οι γονείς των οποίων είχαν «χωριό»), θυμάμαι τον πατέρα μου να αναφέρει ότι το επίθετό μας προέρχεται από κάποια πόλη στην Ιταλία. Αυτό είχε διασωθεί ως πληροφορία από τις παλαιότερες γενναίες. Πολύ σημαντική πληροφορία, η οποία είχε διασωθεί ως προφορική κληρονομιά, στα μέλη της οικογένειας. Αυτή η πληροφορία αποτέλεσε τη βάση της δικής μου έρευνας, χρόνια αργότερα, προκειμένου να τεκμηριωθεί και να ενώσει ένα παζλ και μιας ιστορίας που έφερε

αυτό το όνομα των Μαντέλλων, πολλών αιώνων τώρα. Αυτή η πληροφορία ωστόσο ήταν γνωστή και σε άλλες οικογένειες Μαντελαίων, αλλά ωστόσο, δεν είχε αξιοποιηθεί. Κάποιοι λοιπόν είχαν έρθει από εκεί, την Ιταλία και πήγαν στο χωριό του παππού, το οποίο για πολλά χρόνια μας έλεγαν ότι ήταν το Διαβολίτσι γιατί ποιος ξέρει τώρα το Μοναστηράκι.... κοντά στο Διαβολίτσι! Ευτυχώς που είχα γνωρίσει τα αδέρφια του παππού και μερικούς συγγενείς που έμεναν στην Αθήνα. Στο «εξωτικό» χωριό μας, πήγα σε μια περιοδεία της Πελοποννήσου που ως το μεγαλύτερο παιδί, με είχαν πάρει μαζί τους. Τότε είδα και εγώ ότι έχουμε και εμείς χωριό...ξεχασμένο ίσως... αλλά υπάρχει. Δεν φυτρώσαμε ξαφνικά στην Νέα Σμύρνη και ότι η Νέα Μάκρη δεν ήταν το χωριό μας αλλά απλά το εξοχικό μας που κάναμε τα μπάνια μας! Όταν έφυγε από τη ζωή ο πατέρα μου ο Κώστας Μαντέλος στις 16/08/2003, ξεκίνησα να ψάχνω, να ερευνώ και να ταξιδεύω εντός και εκτός Ελλάδας, με σκοπό!!!

Τα αποτελέσματα της έρευνάς μου τα παραθέτω σε αυτές τις σελίδες.

Μεταφράζοντας πολλά κείμενα από τα Ιταλικά, θεωρώ ότι κατέγραψα μια πορεία που τόσο Χρονολογικά όσο και Ιστορικά, συνδέει το όνομα της οικογένειας με το παρελθόν και τον τόπο καταγωγής της.

Απαντάει σε πολλά ερωτήματα και αποτελεί, τη μόνη ίσως έγγραφη μαρτυρία για μελλοντική χρήση από τις επόμενες γενιές ή και τις υπάρχουσες.

Στα ταξίδια λοιπόν που έκανα στην Ευρώπη και στην Αφρική τόσο στη Λομβαρδία της Ιταλίας, στην Λυών της Γαλλίας μέχρι την Γαλλική Ριβιέρα και τη Νότια Αφρική, έβλεπα ταμπέλες σε δρόμους και σε λεωφόρους με το κεντρικό θέμα του επιθέτου μας. Δρόμος με την επωνυμία «Mandelou» στη Λυών, ταμπέλα με περιοχή «Mandellieu» στην Γαλλική ριβιέρα, «Mandello del Lario» σε ψαροχώρι στη λίμνη Lecco, το όνομα του Αφρικανού ηγέτη στο Robbin Island στη Ν. Αφρική. Οι καταλήξεις βεβαίως, άλλαζαν. Παρατήρησα λοιπόν ότι υπήρχε κάποια σχέση σε όλες αυτές τις «ταμπέλες». Μέσα από την έρευνά μου λοιπόν, συνδέονται όλες αυτές οι περιοχές μεταξύ τους.

Καταγράφεται το επίθετο, αρχικά, ως όνομα αριστοκρατικής οικογένειας στην κεντρική Ιταλία και αργότερα ως τοπωνύμιο καθώς απλωνόταν συμμετρικά στις γύρω περιοχές. Κινήθηκε λοιπόν από τη Ρώμη προς το Βορρά στην Λομβαρδία, προς Ανατολικά στη Λυών και προς Δυτικά στις ακτές της Ελλάδας.

Αξιοσημείωτο είναι η ομοιότητα της φυσικής τοπογραφίας του Μοναστηρακίου και τον Μαντελλέικο οικισμό του Τσουρεκίου, με την κέλτικη ετυμολογία του ονόματος, που δηλώνει την «οικογένεια που ζει στο βουνό»!

Η μετοίκιση λοιπόν στην Δυτική Ελλάδα είναι ξεκάθαρη στο χάρτη με σημεία έντονης πυκνότητας ακόμη και σήμερα. Από την άλλη, η ιστορία της Πελοποννήσου με τις συνεχείς κατακτήσεις και την επέλαση τόσων διαφορετικών φύλλων, αφομοιώνει πλήρως και ομαλά την παρουσία του ονόματος στην περιοχή της Μεσσηνίας, σε βάθος εννέα αιώνων . Σημείο της αστυφιλίας, είναι η παρουσία του ονόματος ήδη από τον περασμένο αιώνα, δηλαδή τον 20^ο αιώνα, στην Αθήνα.

Η παρούσα μελέτη και καταγραφή έγινε από την κα.Βασιλική Μαντέλου, M.Sc.

Οικονομολόγος – Τραπεζικός Ε.Τ.Ε.

Τηλ. Επικ. 6948050121